

“รู้จักวิชาชีพนักวางแผนการเงิน (2)”

ดร.กฤษฎา เสกตระกูล

ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพหลักทรัพย์

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI)

สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตีพิมพ์ลงหนังสือพิมพ์ โฟกัส ทุเดย์ เดือนกุมภาพันธ์ 2551

รายได้ของบริการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ในตอนที่แล้วได้อธิบายว่าการให้บริการวางแผนการเงินส่วนบุคคลประกอบไปด้วย 2 มิติ มิติที่ 1 คือ การให้บริการแต่ละประเภทของการวางแผน เช่น วางแผนการลงทุน วางแผน ภาษีเกษียณเป็นต้น และมิติที่ 2 คือการลงลึกในความหลากหลายของผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทของการวางแผนทางการเงิน รายได้ของนักวางแผนการเงินหรือของธุรกิจ Wealth Management จึงมาจากชนิดของบริการใน 2 มิตินี้ ว่าบริษัทจะมีบริการเสนอให้และลูกค้าจะต้องการมากน้อยเพียงใด

ในอดีตที่ผ่านมา เมื่อลูกค้ายังไม่ค่อยเต็มใจที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมในการรับคำปรึกษาวางแผนทางการเงิน นักวางแผนทางการเงินจะได้รับรายได้จากค่าธรรมเนียมในการขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้กับลูกค้า ขณะที่การให้คำปรึกษาเป็นบริการฟรี ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา การให้บริการคำปรึกษาแบบคิดค่าธรรมเนียม (Fee – based financial planning advisory services) เริ่มค่อยๆ ได้รับการยอมรับในตลาดของสหรัฐอเมริกา ขณะที่ในยุโรปยังไม่เป็นที่นิยม และในเอเชียแทบจะไม่เกิดขึ้นเลย

อยากให้ข้อสังเกตว่าในอนาคตรายได้แบบ fee – based และ commission – based จะต้องเกิดขึ้นคู่กันอย่างแน่นอน แต่จะต้องเป็นกรณีที่สุดสาหรรม Wealth Management มีการเติบโตอย่างเข้มแข็งแล้ว และลูกค้าเข้าใจในเรื่องนี้อย่างดีก่อนเท่านั้น การระบุให้ลูกค้าถูกคิดค่าธรรมเนียมโดยที่เขายังไม่เข้าใจธุรกิจอาจเผชิญกับการต่อต้าน ความเร็วหรือช้าในการยอมรับขึ้นอยู่กับส่งเสริมการศึกษาในเรื่องนี้ให้กับประชาชน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบรายได้จาก Fee-based และ commission – based จากธุรกิจวางแผนทางการเงินของสหรัฐอเมริกาปี 2003

	จำนวนตัวอย่าง	%
ค่าธรรมเนียมอย่างเดียว	4,434	25.44%
ค่าธรรมเนียมและคอมมิชชั่น	9,658	55.42%
ค่าคอมมิชชั่นอย่างเดียว	2,469	14.17%
อื่นๆ	866	4.97%
รวม	17,427	100.00%

ที่มา : Financial Planning Association

จากข้อมูล ในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า แม้การคิดค่าธรรมเนียมค่าปรึกษาจะได้รับการยอมรับมากขึ้นถึง 1 ใน 4 (25%) แต่การให้บริการแบบควบคู่ทั้งค่าธรรมเนียมและค่าคอมมิชชั่น ถือเป็นแนวทางที่มีการปฏิบัติมากที่สุด (55%)

การคิดค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษาในสหรัฐฯ มีอัตราผันแปรไปตามลักษณะและความซับซ้อนของแต่ละ deal นักวางแผนทางการเงินที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นลูกค้าที่ดีมีฐานะดี (ตามคำนิยามในตลาดอเมริกาเหนือยอมรับว่า คือลูกค้าที่มีค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์ลงทุนอยู่ระหว่าง 80,000 – 120,000 ดอลลาร์) การคิดค่าธรรมเนียมรายชั่วโมงจะอยู่ที่ 100 ดอลลาร์ต่อชั่วโมง โดยทั่วไปธุรกิจนี้อาจคิดค่าธรรมเนียมแบบ flat fee เพื่อช่วยลูกค้าสร้างแผนทางการเงิน ตัวอย่างเช่น สำหรับลูกค้า Middle income การพัฒนาแผนขึ้นอาจคิดค่าธรรมเนียม 800 -1,000 ดอลลาร์ ส่วนลูกค้าที่เป็น Affluent clients ก็อาจคิดเพิ่มกว่านี้ เช่น 2,000 ดอลลาร์ขึ้นไป ถ้าเป็นลูกค้า High Net worth (ซึ่งมีสินทรัพย์ลงทุนมากกว่า 1 ล้านดอลลาร์ขึ้นไป) ค่าธรรมเนียม flat fee ในการพัฒนาแผนอาจอยู่ในตัวเลข 10,000 ดอลลาร์ขึ้นไป เป็นต้น

นักวางแผนทางการเงินอาจมีวิธีคิดค่าธรรมเนียมแบบต่อเนื่องในการให้บริการและบริหารแผนแก่ลูกค้า โดยคิดในปีแรกสูงและค่อยๆ ลดลงในปีต่อไป นอกจากค่าธรรมเนียมเริ่มต้นแล้วยังอาจคิดค่าธรรมเนียมอื่นๆ เช่น Transaction fee และ management fee ในการบริหารแผนและให้คำแนะนำอย่างต่อเนื่อง บริษัทในธุรกิจนี้ที่มี know – how ในการให้บริการเป็นที่ต้องการของลูกค้า รายได้ค่าธรรมเนียม จะมีสัดส่วน และยังมีฐานของลูกค้ามากเท่าใด รายได้ในส่วนนี้จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น แต่ทั้งนี้บริษัทที่ต้องลงทุนกับคน และเทคโนโลยีไม่น้อยเช่นกัน

ในมุมมองของบริษัทที่ทำธุรกิจ Wealth Management การมีรายได้แบบ fee – based จะช่วยส่งผลดีในการกระจายสัดส่วนรายได้ (income diversification) ให้มีหลากหลายบริการ ซึ่งสำคัญมากถ้าธุรกิจหลักทรัพย์เกิดการตกต่ำของตลาดหุ้น Management fee และ Transaction fee ของธุรกิจหลักทรัพย์มักจะมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับภาวะตลาดหุ้น ถ้าธุรกิจสามารถมีรายได้จากค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษามาเป็นสัดส่วนที่สำคัญก็จะช่วยให้โครงสร้างรายได้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพได้ และมีเบาะรองรับ เมื่อ transaction – based income อยู่ในระดับต่ำ

คำตอบแทนของนักวางแผนการเงินส่วนบุคคล

คำตอบแทนของนักวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะอยู่ในลักษณะ มีทั้งเงินเดือน และคอมมิชชั่น คำตอบแทนรายปีของพนักงานใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์ (a junior planner) จะอยู่ประมาณ 30,000 – 50,000 ดอลลาร์ต่อปี ถ้ามีประสบการณ์ 5 – 10 ปี (a planning associate หรือ a regular planner) อาจได้คำตอบแทนรายปีรวม 80,000 – 100,000 ดอลลาร์ หรือนักวางแผนการเงินอิสระที่ไม่สังกัดบริษัทการเงินชั้นนำที่หันมาตั้งบริษัท Wealth Management เป็นของตนเอง อาจทำรายได้ต่อปีมากกว่า 150,000 ดอลลาร์

อย่างไรก็ตามข้อสังเกตว่า นักวางแผนการเงินที่ประสบความสำเร็จ ไม่ได้เป็นผู้มีความสามารถในการวางแผนการเงินซึ่งเป็น Technical knowledge อย่างเดียวเท่านั้น แต่การใช้ชีวิต (life styles) จะเป็นผู้ที่สนใจที่จะเข้าร่วมรู้จักคนในวิชาชีพและสังคมต่างๆ จึงต้องมี human and social knowledge ด้วยการเข้าใจคน การเรียนรู้ปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหา และเชื่อมโยงมายังสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเงิน จะทำให้เป็นนักวางแผนการเงินที่ประสบความสำเร็จ ได้รับการยอมรับ ซึ่งจะเป็นคำตอบแทนที่ไม่ได้เป็นตัวเงินที่ทำให้นักวางแผนทางการเงินเกิดความภูมิใจได้ รายได้ของนักวางแผนที่ประสบความสำเร็จสามารถสูงตั้งแต่ 200,000 – 400,000 ดอลลาร์ขึ้นไป

ความรู้และทักษะที่นักวางแผนการเงินต้องมี

ความรู้ทั่วไปสำหรับนักวางแผนการเงิน (All – round knowledge)

การที่นักวางแผนทางการเงิน จะสามารถให้คำแนะนำแก่ลูกค้าในลักษณะ Comprehensive and integrated financial planning ได้จะต้องมีความรู้แบบรอบด้านเกี่ยวกับสุขภาพการเงิน สุขภาพกาย และสุขภาพใจ ของลูกค้า และเชื่อมโยงมายังการวิเคราะห์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า เช่น การวิเคราะห์งบการเงินของลูกค้า การวิเคราะห์และประมาณงบกระแสเงินสดของลูกค้า เป็นต้น รวมทั้งการวิเคราะห์เศรษฐกิจทั้งในระดับจุลภาค และมหภาคว่ากระทบอย่างไรต่อลูกค้า นักวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจึงต้องมีความรู้ ในหลายๆ ด้าน(different areas) เพื่อให้สามารถรองรับลูกค้าที่มีความหลากหลายในพื้นที่ฐาน ส่งผลทำให้ความต้องการวางแผนทางการเงินในรูปแบบต่างๆ

นักวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจึงต้องมีความตั้งใจและลงมือปฏิบัติในอันที่จะ ทำให้ตนเองมีการสะสม และต่อยอดความรู้ทักษะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ใบประกอบวิชาชีพมาตรฐาน เช่น CFP (Certified Financial Planner) มีการกำหนดคุณสมบัติผู้ที่ได้รับคุณวุฒิ CFP ว่าจะต้องผ่านหลัก 4Es ได้แก่ Education, Examination, Experience และ Ethics เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ได้รับคุณวุฒินี้จะเป็นผู้พร้อมด้วยความรู้ ทักษะและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และยังกำหนดให้มีการศึกษาแบบต่อเนื่อง (ongoing education) เพื่อให้ให้นักวางแผนการเงินมีการสะสมความรู้ เพื่อต่อยอดให้ตนเองอย่างไม่หยุดยั้ง

การมีทักษะในการติดต่อสื่อสารอย่างดีเยี่ยม (Excellent communication skills)

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นวิชาชีพที่ดำเนินงานผ่านการขายถึงลูกค้าบุคคล (personal selling) นอกจากการต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินแล้วยังต้องมีทักษะในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า ซึ่งทักษะนี้ต้องมีในระดับดีเยี่ยมด้วย เพราะต้องการให้ลูกค้ารู้สึกมั่นใจ เสมือนนักวางแผนทางการเงินเป็นเพื่อน เป็นคู่คิด ส่วนหนึ่งในการวางแผนชีวิตด้วย นักวางแผนทางการเงินต้องทำงานหนักในการวิเคราะห์สถานะการเงินของลูกค้า ระบุเป้าหมายทางการเงินของลูกค้า และอธิบายอย่างชัดเจนให้เข้าใจว่า เขาจะช่วยให้ลูกค้าบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้อย่างไร

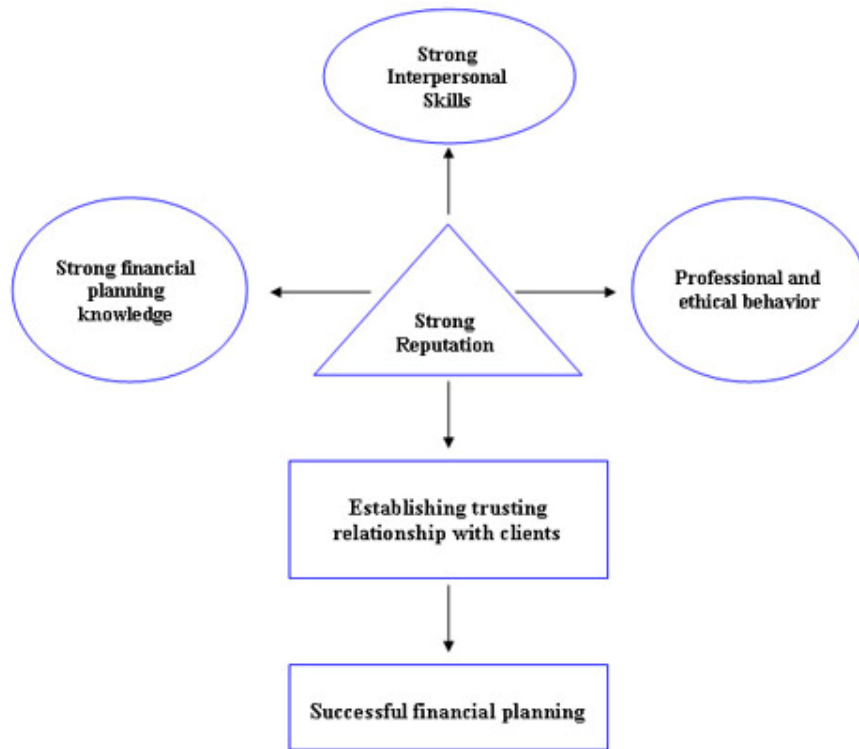
นอกจากนี้ ยังต้องมีการติดต่อกับลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ เพื่อติดตามผล และแสดงให้เห็นว่าเป็นมืออาชีพในการให้บริการ การมีทักษะในการติดต่อสื่อสารกับบุคคล (communication and interpersonal skills) จึงเป็นสิ่งที่นักวางแผนทางการเงินต้องได้รับการพัฒนาอย่างเข้มข้นอยู่ตลอดเวลา

การยึดมั่นและปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด (Ethical practice)

การจะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ ต้องมีทั้งความเป็นคนเก่งและเป็นคนดีด้วยความเชี่ยวชาญในเรื่องความรู้และทักษะ เป็นเพียงส่วนประกอบทำให้ “เก่งงานและเก่งคน” เท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้น คือ ความเป็น “คนดี” ซึ่งหามาตรวัดได้ยาก แต่จะอยู่ที่พฤติกรรมเป็นหลัก จุดเริ่มต้นของการทำงานก็คือ ต้องมีจิตวิญญาณการไม่เอาเปรียบ หลอกลวงลูกค้า การมีพื้นฐานของจริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากจริยธรรมส่วนบุคคลแล้ว ในวิชาชีพนักวางแผนทางการเงินยังมีจรรยาบรรณ (Code of conduct) ที่เป็นแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากความเห็นร่วมกันของอุตสาหกรรม นักวางแผนการเงินส่วนบุคคล ช่วยกันกำหนดขึ้นมา เพื่อให้เป็นมาตรฐานในการทำงาน บริการให้แก่ลูกค้า นายจ้าง และปฏิบัติตามกฎหมาย อย่างเต็มความสามารถและไม่เอาเปรียบกัน

องค์ประกอบของการเป็นนักวางแผนทางการเงินที่จะประสบความสำเร็จ แสดงได้ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 ประกอบของความสำเร็จในวิชาชีพนักวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ที่มา : Louis Cheng , Fundamentals of Financial planning , 2006,PP.130

ติดตามบทความเกี่ยวกับการเงินและการลงทุนที่น่าสนใจอื่นๆ ได้ที่ www.tsi-thailand.org